

ایرج افشار

تمثیلات ۱۲۷۶ و مردم‌گریز ۱۲۸۶

پرو شگا و علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

چون فصلنامه تئاتر توجیهی در خور سزاواری به گردآوری استناد و مدارک منبوط به تاریخ تئاتر و نمایشنامه نویسی دارد، این یادداشت، که حاوی دو آگاهی است و جنبه استنادی دارد برای چاپ تقدیم می شود

۱

آخوندزاده^{*} مصنف «تمثیلات» (به ترکی) یک نسخه از کتاب خود را که در سال ۱۲۷۶ در شهر تفلیس چاپ شده بود به فر هادمیرزا معتمددالدolle هدیه می فرستد و بر روی ورقه ای که بر پشت جلد کتاب می چسباند این عبارت را می نویسد: «بتواب اشرف ارفع فر هادمیرزا از مصنف کتاب میرزا فتحعلی آخوندزاده هدیه است».

آخوندزاده در نوشتہ ای دیگر که به خط خویش بر صفحه دوم پشت جلد العاق کرده است توجه فر هادمیرزا را به جنبه های اخلاقی نمایشنامه ها جلب می کند و متذکر می شود که درین گونه تصنیف تازگیها هست که در میان نویسنده گان ممالک اسلامی مرسوم نبوده است. اگرچه عکس خط او که

* باید توجه داشت که نام او اگرچه میان ما به آخوندزاده شهرت گرفته است، در نوشتہ های خودش، اعم از چاپی و دستخط «آخوندزاده» است.

یادگاری است از آن نویسنده درینجا چاپ می‌شود و کاملاً خواناست نص عبارتش را هم می‌آورم و آن این است:

این نوع **تصنیف غریب** که ظاهرش بامزه و خوش‌آیند است و باطنش کلاً متنضم موعظه و نصیحت، در میان ملت اسلام معروف نبود. من بانی این کار شدم. نباید که بعض اشخاص توضیحات مرا درین تصنیف که بطریق استهزا نسبت بپاره اطوار و اخلاق ذمیمه اهل اسلام وقوع یافته است حمل بر عدم تعصب و عدم حب ملت بکنند. زیرا که ازین توضیحات غرض تنبیه است بر دیگران که از اخلاق ذمیمه احتراز نمایند. چنانکه حکیم روشن روان شیخ سعدی در گلستان خود از زبان لقمان اشاره باینمعنی فرموده است: لقمان را گفتند ادب از که آموختی؟ گفت از بی‌ادبان. هرچه ازیشان در نظرم ناپسند آمد از فعل آن پرهیز کردم.

میرزا فتحعلی آخوندزاده

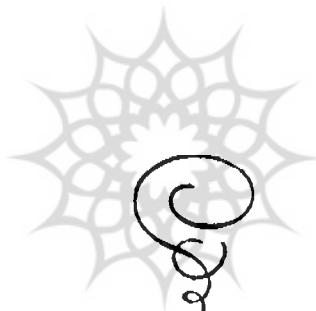
به مناسبت فرستی که پیش آمده است چون قسمتی‌ایی از مقدمهٔ ترکی مصنف در ترجمهٔ فارسی قرار گذاشته نیست، عکس آن صفحات هم چاپ می‌شود تا اگر آقای علیرضا حیدری

* باید بگوییم که من این نوشته آخوندزاده را در سال چهارم اطلاعات ماهانه (۱۳۲۰) شماره دوم چاپ کرده‌ام و از آنجا به کتاب «ادبیات نمایشی در ایران» نوشته آقای جمشید ملک‌پور، بی‌آنکه از منبع اصلی نام رفته باشد نقل شده است در حالی که ایشان در صفحه ۱۸۶، جلد اول همان کتاب متذکر اشتباه من در همان مقاله (منتسب کردن نمایشنامه میرزا آقا تبریزی به ملکم خان) شده‌اند. ایشان فقط عکس این یادداشت مطول آخوندزاده را نقل کرده‌اند و بالای آن به اشتباه نوشته‌اند «کتاب تمثیلات» و اهدای آن به شاهزاده فرهاد میرزا به خط آخوندزاده و اهدانامه آن عبارت دیگرست که عکس آن را نیاورده‌اند.

آین فرع تصنیف غریب که ظاهراً بازه و خوش
 بیدهست و پنهانش لکلاً مستحسن موعظه و نصیحت
 در میان ملت اسلام معروف نبود من بنویسند این کار
 شدم بناید که بعض اشخاص تو خیاست مرادی
 تصنیف که ابطريق است هزار انبیت بپاره اطوار
 و اخلاق ذمیمه اهل اسلام و قوع یا ونه است جمل
 بر بعدم تعصب و عدم حب ملت بگنند زیرا که اینی
 تو خیاست عرضی تنبیه است بر دیگران که از اخلاق ذمیمه
 احتراز نمایند چنانه حکیم روشن روان شیخ سعدی
 در کلستان خود از زبان لفتمان اشاره به نغیز
 فرموده است لفتمان را گفته ادب از که آموخته کفت
 از بزرگ ادبیات از بیش ن در فلزم ناپسند آمد
 و ز فعل آن پرسن بکر قدم میرزا فتحی اخوندزاده

تمثیلات

فابوتان میرزا فدیعلی آخونزاده

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تبلیغ

سروکار اشرف امجد جانیشین تاقنازک با سندخاندسته مطبع اولنوبدر

۱۳۷۶ سنه

НЕЧАТАТЬ ПОЗВОЛЯЕТСЯ

съ тѣмъ, чтобы по отпечатаній представлено было въ Цензурный Комитетъ
учрежденное число экземпляровъ. Тифлисъ, 1-го Апреля 1859 года.

Цензоръ И. Кайтабовъ.

Въ Типографіи Главнаго Управления Наместника Кавказскаго.

ЕГО СИЯТЕЛЬСТВУ,

ГЕНЕРАЛЪ-ФЕЛЬДМАРШАЛУ

КНЯЗЮ АЛЕКСАНДРУ ИВАНОВИЧУ

БАРЯТИНСКОМУ.

پرستگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

پوستلیفیش

پسندیده

میرزا-میرزا-خان-مشهدی.

اپرا نەم و سېھسالار اعظم سرگار اشرف و امجد قىياز السكىندر
ايوانو بىچ باراطىيىسى خىرقىلىرىنىڭ اىم شىرىقىد بى تىشلاتى ئىكىمال
نۇظىمە دەدە ايتىم

قاپوتان ميرزا فەلۇ آخونزادە

سەھىسىتىم ۱۲۷۵

فهرست کتاب

انسانگ طبیعتند. ایکی عده خاصیت قویولبدر بوری فوج آغازماق علامت خدر ڪلک عالمت فوج ڪاهی مصایبک و قوعی و مفرحانگ صدوری و ڪاهی اولارک تقریبی و یا تصریبی بو ایکیو ھالنچ طبیعت انساندھ ظاھر ایدر تقریر و تکمیل صورتندھ غم و غرحدہ و ڪوپہ و خندیده عده ماڻر وضع ڪایندر اسکھ اوغات نامرفوب و همچو ڈھکر اولنان مصیبتدن آدم متأثر اوازار لکن هیان مصیبت اوز ڪا بسندیده وضع ایله نقل اولندوقدہ ڪاینڊی ٹائیر باغشلار نجده کھ ناقس و ڪامل مرشید خوانلارکن مجالسندھ بو ایکی ڪیفیتی بز مکرر مشاهدہ ایدورک اسکر نقل مصیبت و یا پھجت طبایع و اخلاقی بشوینه ڪافی الواقع ییان ایتمکید طبیعت مستعد مقیار و ماڻر دوشدی هیان نتلک و اضعنا و مصنعتنگ حکیم روشنروان و عارف طبایع انسانی دیبور و ناقل ڪاملند سجنن ڪوی قابل غایدہ نقل مصیبت و پھجت بنو نوع بشوک اخلاق و خواعنی ییان اینمکدر ڪوکه مستعین پاخشلارینا خوشحال و عامل ویانلارندن متأذی و غافل اولا وهم نفس اماره بو ڪونه ڪا یاتک استعماله مشغول اولیاڙدھ لذت ڪوروب معاصی و متأهیدن جلب سورور ایتمک میل ایلمیه ممالک فرنگستاندھ او باب عقول سلیمان بواړوک ڦاڻدھ سنڌ بر خورد اولوب اعصار قدیمندین هر شهر عظیمده عمارات عالیه طیاگر اسیله بریا یو بدرا یو ھمارا ڏدھ بو ھمارا ڏدھ ڪا ڪیفیت مصیبت و ڪاه ڪیفیت پھجت بو اسطه تشیهات اظهار او لئر ملت اسلام آراسدھ بو زمانه قدر آنجاق نقل مصیبت متداولادر بو اسطه تقویر و تشیید بو هم ڪمال صور و نقضانیله یعنی اولا مصایبک وضع انسانی موافق واقع و مطابق طبع انسانی عمله گلیوبدر و ثانیا ناقل لرینه بصیرت او زره تریست او امیوب هر ڪس خودسو بو امر ھیچک اقدام ایدوب لوازم اتندن جاھل و شوابیطدن ڻا غادر و ثالثا بو امر ھیچک اجرا سو ایچون ملت اسلام آراسدھ هر ڪمزدار ڪمات مهیا ڪل او ڪابناه ڪیفیت تشیهات ڪا

د نیانک الـ نعمت‌اللـ دن بـیسو در غایـت رـگـمـنـدـه ظـهـورـاـیدـر مـثـلـاـ بر جـزوـی اـیـشـدـ دـخـیـ کـاشـیدـ حـالتـ مـتـکـلمـدـه قـارـیـ نـظـوـهـ کـلـسـونـ چـاـرـهـ چـوـ اوـلـیـوـبـلـارـ وـهـ شـیـهـ کـهـ کـرـکـ اـزـ بـرـدـنـ موـافـقـ اـعـدـالـحـ مـکـالـهـ اـیـتـسـونـ دـنـورـرـسـنـ کـهـ بـرـوـرـقـ کـلـغـذـیـ النـ آـلـوبـ عـبـارـاتـ غـایـطـ اـیـلهـ دـرـاسـهـ اوـخـوـبـرـ بـیـلـهـ حـالـتـیـلـهـ شـیـهـ کـهـ تـقـرـیرـیـ نـجـدـ طـبـیـعـتـ اـنـسـانـ مـاـئـرـ دـوـشـرـ آـمـاقـلـ بـهـمـتـ بـوـاسـطـهـ تـشـیـهـاتـ هـوـ کـرـزـرـسـ دـکـلـ وـبـوـ خـصـوصـدـهـ بـوـ حـالـلـقـدـرـ هـیـچـ بـرـ تـصـنـیـفـ بـیـازـ بـوـبـدرـ بـاـجـوـدـیـکـ نـقـلـ بـهـجـتـهـ مـوـاعـظـ عـجـیـبـ وـنـصـایـعـ غـرـبـدـ مـتـصـنـدـرـ وـاـکـرـ بـوـ مـوـاعـظـ وـنـصـایـعـ بـهـجـتـ اـفـزـاـوـطـرـبـ اـنـکـیـزـ وـصـیـلـهـ بـیـانـ اـولـمـاسـاـ دـنـوـکـزـ طـبـیـعـتـ خـاصـ وـعـامـ اـوـلـارـکـ اـسـتـعـانـدـرـاـنـبـ اـولـمـازـ بـهـمـتـ نـیـانـکـ مـجـالـسـیـ اـوـقـارـ بـیـلـهـ کـهـ فـرـنـکـسـتـانـدـهـ مـتـعـارـفـرـ کـمـالـ دـقـتـ اـلـکـنـمـنـهـ اـدـسـنـ خـلـافـ حـیـاـوـاـدـبـ بـوـشـیـ اـوـنـدـهـ کـکـورـ وـفـیـزـ چـوـنـ اـمـیرـ اـعـمـ وـسـیـهـسـالـارـ اـکـرمـ وـجـاهـشـیـنـ اـلـحـیـحـرـضـتـ اـیـپـرـاـطـورـ اـنـخـمـ سـرـکـارـ اـشـرـفـ وـاـمـجـدـ قـیـازـ وـاـرـنـصـوـفـ فـرـمـاـنـقـرـمـایـ مـلـکـتـ قـقـاتـ زـیـدـ ۱۴۰۰ـ سـنـدـهـ شـهـرـ قـلـادـسـهـ بـرـ مـارـتـ عـالـیـ طـیـاطـرـ اـسـیـلـهـ بـرـیـاـ اـیـدـوـبـ بـالـاـدـهـ مـذـکـورـ اـولـانـ مـنـافـعـ کـلـیـانـکـ وـسـایـلـ اـحـتـسـابـهـ مـنـحـارـجـ کـشـیـهـ صـرـفـ وـهـ بـرـ اـهـلـ حـامـ وـعـلـمـ بـوـ مـنـافـعـکـ اـنـتـشـارـهـ تـقـوـیـتـ اـیـنـکـ اـیـجـوـنـ کـلـیـ هـیـاـیـتـ وـعـنـیـتـ ظـلـافـ بـیـورـیـ اـهـذـامـ دـخـیـ مـلـتـ اـسـلـامـیـ بـوـاـرـ غـرـبـیدـیـ مـسـتـحـصرـ اـبـنـکـ اـیـجـوـنـ بـرـ سـیـلـ اـمـتـحـانـ اـلـقـیـ تـشـیـلـ بـرـ هـکـایـتـ تـصـنـیـفـ اـیـدـمـ اـیـنـدـیـ جـمـلـهـ سـنـیـ بـرـ مـیـلـدـکـ اـبـنـدـهـ اـرـبـابـ کـمـالـ مـرـوـضـ اـیـدـوـبـ باـشـندـ مـتـنـلـوـ کـیـ تـوـقـعـ اـیـتـرـمـ کـهـ بـنـکـ وـبـدـنـدـنـ اـغـاضـ اـبـنـسـوـنـوـ بـلـکـ تـنـمـاـمـ اـوـلـدـرـکـ بـوـ عـلـمـ جـدـیدـهـ مـخـبـرـاـوـلـوبـ بـقـدـرـ قـوـهـ خـيـالـ اـمـثـالـقـیـ تـصـنـیـفـ اـیـنـکـ اـقـدـامـ اـیـدـمـلـکـهـ اـوـلـارـکـ اـهـتـمـانـدـنـ بـوـ فـنـ عـجـیـبـ اـسـلـامـ آـرـاسـدـهـ دـخـیـ شـهـرـتـ تـاـبـمـدـنـ آـنـجـاـقـ اـنـداـزـهـ وـنـوـنـدـ کـوـسـتـرـمـکـ اـیـدـیـ وـبـانـوـ کـارـ اـوـلـاـقـ .

خطاب بـرـ کـاتـبـ

چـوـنـ تـرـکـیـ دـلـیـلـکـ اـمـلـامـیـ خـصـوـصـنـدـهـ بـوـآـنـدـ قـدرـ بـرـ قـاعـدـهـ کـلـیـهـ مـرـقـمـ اوـلـیـوـبـدـرـ اوـکـاـبـنـاـهـ مـنـ تـمـثـیـلـتـکـ اـمـلـاسـنـدـهـ اـعـدـالـحـیـ دـستـ آـوـیـزـ اـقـدـامـ وـمـ عـقـیدـمـ بـوـدـرـ کـهـ اـطـرـ تـکـلـمـدـهـ مـذـکـورـ اوـلـانـ اـلـفـاظـ اـصـطـالـحـ

خواص و عامده و استعمال عالم و جاهله مشترک اولی املاسو چین
ستھا بقده صوت متنگله مطابق باز لسا اولی در و سکرک ملتفت اولماماق
کد بو الفاظ فارسیدن و یا عربیدن مأخذدر و بیونالرک املاسو هان
دل اوده غیر و عیمه ایدر زبرگه ایظدن عزعن افاده معنی در و ایندی
سنگ دلکده هان الفاظ بو ایبد موافق متنگ اولوب افاده معنی
ایدروستک منظورک عمله کلر دخنی نه حرج لازم اولبدر کد اولوی
فارسی و با عربی دلینک املاسند چووررسن که او خوباند مستعد غرب
و بیکانه سکورونر اکبر غریبک اظهار فصلدر بش اون سوزک املاسنی
اصل و صعد مطابق باز ماقیک فصل ظاهر اولماز فصلک شروعی چون خدر
۱۰۰٪ توقع ایدرم کد سن ده هم که آدمی توکی دلند آدام
با زاسن تجهی تو خوم جنتی جدت مقیدی مقایسات عورتی آروان قاعده
نی فایدا و هایله اوزک الفاظی که خواص و عامک استهالند مشترکدر
فاظ خواص متعلق اولان الفاظ قوی اوز امای اعلیسنده باقی قالسون
تجهی که تکلیده دخنی وضع اعلیسیله تاظ اولنر و بعثت ایله که
دیبا چدده اوزم نیه بوقاده نی مرعی ایتمشم اوندن اوتریکه بیش از
وقت بر اعلام لازمر بوندن سکره هر نه بازسام اوز بلدکم که
با زاجقام

خطاب بر ناقل

من عزیزم ناقل که تمیلاتی اوخویا جاقسن و یا حنظ ابدوب سویید
جکسن سکرکدر بادسن که بو تمیلات مهض عبارتدر تبع نفر اشخاص
آرسنده واقع اولان سکدارشک وضع بیاندن و طرح تشییهندن بو
عوریده سکالازمر که هر بر شیوه که حالتی اونک مکاله سدن
فزق و بروب اوخویانده و یا تقریر ایدنده مستعی اشتباذه سالیاس هر
شیوه آدینک آلتنه یا زلان سوزلو اونک مکاله سیدر و بر پاره شیوه
جین مکاله دهه این دیزنه چرپر و یا آغلیر و یا کلر و بر پاره بیزده
وضع مجلس ییان اولنر بو نوع گیفت لرک تکله دخلو بی خدر سکرک
بولار مکاله طرزنده اوخوندیا و بر دخنی من تمیلاتی سیاق قدیم
ومتعارف اوزره اخوماق جایز دکل سکرک دانشوق طوزنده اوخوندیا

IV

تجذب یونده مشجع اول سوال یونده سابل خوب یونده خایف اول هیبت یونده خابر سکوت یونده ساخت اول صدحه یونده صاحف بکا یونده باکو اول غیظ یونده غایط شفت یونده مشق اول هیبت یونده هیبت استهزا یونده مستهزی اول چفرماق یونده چفرآهسته مکالمه ای آهسته او خو قوجد مکالمه استهزا قوجد ماننده سویله و آرمی دانشوند ارمنی تلطفنی ملاحظه ایله قالان زاد موقع درستگ اوز قالیچکا

میرزا فتحعلی آخونزاد.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة على خير المسلمين
تصنيف قاپوتان میرزا فتحعلو آخونزاده فی سنه ١٢٥٧

حکایت ملا ابراهیم خلیل کیمیماکر

تئیل فعین واقعه که گیفتی دورت مجلسه بیان اولوب اتمام بتو
افراد اهل مجالس

ملا ابراهیم خلیل کیمیماکللو
ملا حیدر اوئنگ شاگردی ساموقلو
در دیش عباس اوئنگ نوگردی ابرانلو
 حاجی حکیم زرگر نخولو
آغا زمان حکیم نخولو
ملا سلطان مرحوم ملا جلیل عالمک او غلی نخولو مرطوب و قوی میکل
مشهدی جبار تاجر نخولو
صفرو بک ماکددار نخولو
شیخ صلاح خاچمزلو
 حاجی نوری شاعر نخولو

لریم میرزا
لریم میرزا

پوآب اشرف ارفع فرد میرزا
از مصنف کتاب بیزنا محقق
احسن زاده هدایت

از «تمثیلات» چاپ تازه‌ای منتشر می‌کند، این نمونه‌ها را در آن چاپ بیاورد.

۲

یکی از نمایشنامه‌های مشهور مولیر به نام «میزانتروپ» را میرزا حبیب اصفهانی متخلص به دستان (مترجم قابل حاجی با بایی اصفهانی) به فارسی ترجمه‌می‌کند و بدون اینکه نام خود را بر آن بنویسد آن را در سال ۱۲۸۶ قمری در استانبول در مطبوعه «تصویر افکار» به قطع چیزی در ۱۲۵ صفحه به چاپ می‌رساند. نام این ترجمه و کتاب در «فهرست کتابهای چاپی فارسی» تألیف منحوم خانیبا با مشار نیست*.

چون ممکن است محققان تاریخ نمایشنامه نویسی فارسی دسترسی به این نسخه نداشته باشند عکس صفحات اول و آخر آن درینجا به چاپ می‌رسد و به همین مناسبت باید از دوست دانشمندم آقای دکتر صادق عدنان ارزی استاد دانشگاه انقره سپاسگزاری کنم که سال‌ها پیش عکس‌های مذکور را به من لطف کرده است.

پرتال جامع علوم انسانی

* البته نام «مردم‌گریز» ترجمه محمود هدایت (تهران، ۱۳۳۸) که ترجمه‌ای از همان نمایشنامه است و مترجم قطعاً همان نام مختار میرزا حبیب را بر روی کار خود گذارد، در آن آمده است.

برای تفصیل و مطابقه رجوع شود به کتاب بالارزش «ادبیات نمایشی در ایران» نوشته جمشیدملک‌پور (تهران، ۱۳۶۳)، جلد اول، ص ۲۳۷-۲۳۷. ازین نمایشنامه در کتاب «از صبا تا نیما»، و مراجع دیگر هم یاد شده است که آقای ملک‌پور از آنها یاد می‌کند. هکس صفحه اول و دوم آن هم در کتاب مزبور هست.

١٣٦

کداش مردم کریم

اکٹھا ص

مولن	عاشق فتنه
ناصع	دوسـت موـنس
اسـمـى	شـاعـر وـعاـشـق فـتـنـه
فتـنـه	دـخـتر عـم فـتـنـه
يلـلا	دوـسـهـت فـتـنـه
رمـلـخـا	دوـبـكـ اـزـاهـلـ درـخـانـه
نعمـيمـ بـكـ	خـدمـتـكـارـ فـتـنـه
نعمـمـ	خـدمـتـكـارـ موـنس
شاهـ بدـاقـ	يـكـ نـفـرـ فـراـشـ رـئـيسـ دـيوـ
	مـحـلسـ درـخـانـهـ فـتـنـهـ

مُردهٔ اول

مجاس اوی ناصح مونس .

ناصح چه روی داده‌م چه داری دکر ؟
 مونس (نشسته) توهم بکذار .
 ناصح بکو رای خدا این چه خوی ناهوار
 مونس بول بدو رو از پیش چشم من شوکم .
 ناصح دهنـد باری بخشم گـوش بـمردم .
 مونس مـنی دهـم بـکسی گـوش وـی کـنم هـم خـشم .
 ناصح چـه کـشـه مـوجـب خـشـمـی کـه خـیرـه سـازـد چـشم ؟
 اکـرـچـه دـوـسـت بـهـم تـخـرـاـلـیـنـ منـ کـش
 مونـسـ منـ وـتـوـدـوـسـتـ ؟ دـورـ اوـقـمـ درـکـشـ .
 (بنـدـیـ) بـدـوـسـتـ توـ تـاـ حـالـ کـرـدـ مـیـ اـقـرـارـ .
 اـزـ جـایـرـ) وـ زـانـجـهـ سـرـزـدـهـ اـزـ توـ کـنـمـ زـیـخـ اـنـکـارـ .
 مـیـخـیـزـدـ) باـشـکـارـ بـکـوـیـمـ کـهـ آـنـ نـیـمـ دـیـکـسـرـ .
 مـرـادـ کـرـ بـدـلـ تـبـهـ نـیـسـتـ جـاـ وـ مـقـرـ .
 ناصـحـ مـکـرـ بـزـعـمـ توـ مـونـسـ کـنـاـهـکـارـمـ منـ ؟

بُول مرا بِه‌مان چشم بینت دیدار .
 بُول دلم که بصد کونه عم شده دمساز
 ز فخر دام و فایت بخود بسالد باز .
 چه ناسزا بدءام دام این زمان که خدا
 پس از پرده بدین عقد بجهه مند مرا .
 ز آب و خلا فتنه نبود چون کل تو
 مرا سزا نبود پس مقلم در دل تو
 که هافت

ایلا تو بدنیال فکر خود می‌یاش
 که در قبول دلم نیست همچوکه بتلاش .
ناصع رفیقت اینک به عمر قبول این منت
 که تا اشاره کنم حاضر است بی زحمت .
موس زهی سعادت من خانم اه ! در آخر حال
 فدا شود تن و جان و دلم بدین اقبال .
 همیشه کاش بعیش فرزون وانه کم
 خورید بجهه یک ازیک بخاطر خرم .
 چفارسیده ز هرس و خیله از یسداد
 جهم ازین کنهستان هر آنچه بادا باد .
 بی رعابت ناموس چاره جز این نیست

که رفت باید از بجا و در بیابان زیست .
 بگوش خانم سکو شدم تا که بسوا نجسم
 مگر که رای وی از بن عمال بگردانیم .

ناصع

انجام سرکذشت مردم کریز

تصویر افکار مطبوعه سنه طبع او لنشدر .
 ف ۲۵ ربیع الاول سنه ۱۲۸۶

پرتابل جامع علوم انسانی